

27.10.2014 – Novopacké pochody

Poprvé jsme vyráželi na pochod z nového bydliště – Chotěvic, nikoliv z Trutnova. Na vlak to máme tři minuty, takže pohoda. Vymysleli jsme si vlastní trasu – dojít z Nové Paky do Trutnova, což je zhruba 25km. Mohli jsme se tedy vyspat a o půl deváté nasednout do vlaku směr Nová Paka.

Na startu jsme si hned vyzvedli diplomy (poprvé v životě jsme si je nevyzvedli až v cíli ☺). Po startovním pivku jsme vyrazili. Nejprve pěkně na Přibyslav po žluté značce. Do téhle vesničky vede i červená z Nové Paky, ale mi ji neradi – vede po silnici...po žluté jsme šli pěknou přírodou a výhledy na Podkrkonoší...jako vždy jsme se v Přibyslavi zastavili u smírčího kříže, u kterého se kdysi dávno zastavil i K.H.Mácha. Reliéf ukřižovaného Krista, který je na přední straně kříže, je znatelný méně a méně...

Převzetí diplomu již na startu

Ze vsi jsme pokračovali dál po červené značce přes Radkyni do Bělé u Pecky. Bělá leží na soutoku tří potoků, kterými jsou Radkyňský potok, Zlatnice a Javorka. V obci je dochováno několik roubených chaloupek...podél lesíku a Javorky jsme se blížili k hradu Pecka, který jsme už z dálky viděli. Na peckovské náměstí jsme dorazili poměrně promáchaní. Museli jsme projít loukou, kterou už zřejmě dlouho nikdo nesekal, tráva vysoká po kolena, padlá rosa, no co budu vyprávět. To už jsme rovnou mohli jít Javorkou. ☺

Na náměstí jsme usedli na lavičku a dali svačinku. Na sluníčku se krásně osychalo. Po chvíli nás zlákala otevřená zahrádka Hotelu Roubal, poseděli jsme proto u pivka a výborného štrúdlu. Načež proběhla krátká diskuze na téma focení. Že

prý Jardu pro reportáže fotím jen s půllitrem pivatudíž jsem naši „zahrádkovou“ pohodu nezvěčnila...☺

Po hodince jsme se zvedli, nechtělo se nám, leč kus cesty jsme měli ještě před sebou. Modrá nás vedla přes Staňkov k vysílači na Červeném vrchu. Sice má jen 541m.n.m., ale okolní krajina se pohybuje kolem 400m.n.m., proto je odtud úžasný rozhled. Takže opět relaxace. Pohledy na Kazabrud a Jerusalem – zdejší kopce, na Sýkornici, Novou Paku, za níž se tyčil Kumburk a těsně pod námi pak Vidonice, Horní Brusnice a nad ní Zvičina. Bylo, čím se kochat.

Výhledy na Červeném vrchu

Na Červeném vrchu jsme zalezli do lesa a vylezli z něj až u hájovny nad Mostkem. Do lesa nás totiž vtáhla vůně hub! Strávili jsme tu dvě hodinky a nasbírali plnou tašku. Cestou k hájovně nás ale taky provázelo nezvyklé množství obrovských mravenišť.

Cestou k Mostku

Z Mostku nám už zbýval domů jen kousek. Po žluté značce jsme trochu vystoupali přes Přední Mostek na Souvrať. Tady vládl naprostý klid a mír. Lesem, plným balvanů a malých potůčků, jeden dokonce s vodopádky, jsme prudce sestupovali do Debrného. Na louce nad Debrným narostla hustota pramenišť tak, že to bylo k údivu. Vzhledem k tomu, že poslední dobou příliš nepršelo. Musíme se sem zajít podívat po jarním tání. Cesta se určitě změní v dravou řeku a louka v přírodní jezírko...☺

V Debrném u mostu jsme přešli na cestičku na druhé straně Labe, která nás dovedla až domů.

Alča z Chotěvic